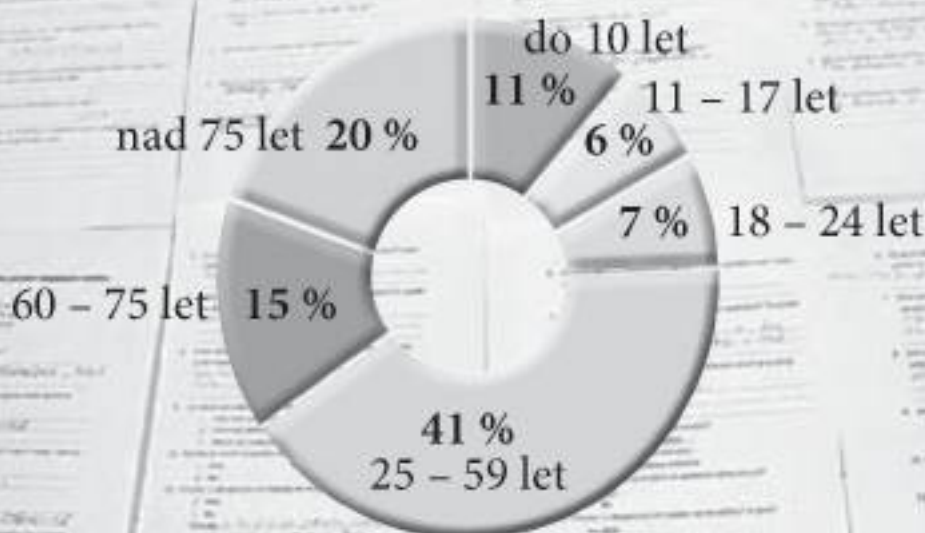

Zpravodaj

Vydává Obecní úřad Hradištko - ZIMA 2009

TEENAGEŘI a SENIOŘI

Složení obyvatel obce
podle věkových skupin

Vážení spoluobčané, milí čtenáři,

jako by to bylo včera, co jsem ve svém úvodníku hodnotila uplynulý rok. Shrnutí letošního roku nám usnadní nahlédnutí na začátek každého letošního Zpravodaje, který jsme koncipovali jako čtvrtletní kroniku významných událostí z naší obce. Byl tedy ve znamení kulturních a společenských akcí, realizací stavebních projektů na zvelebení naší obce, úspěchů našich žáků i sportovců. Snažili jsme se vás o všem zajímavém

informovat, aby nic neupadlo v zapomnění. Uskutečnili jsme mnohá setkání, abychom vám představili naše sousedy, o jejichž nevšedních dovednostech nebo zážitcích vědí jen jejich nejbližší. Rádi bychom poděkovali za vlídná přijetí u každého z nich, za trpělivé zodpovídání našich nekonečných otázek i na shovívavost s výsledným článkem. Přichází rok, který pro nás jako občany Hradištky bude rokem neopakovatelným. Naše obec oslaví výročí 700 let od první písemné zmínky. V průběhu roku si budeme připomínat historii obce, dočkáme se prezentace všech místních zájmových skupin a spolků. Věříme, že jednotlivé kulturní a společenské akce napomohou k poznání života v obci i sebe navzájem. Těšíme se na Vás!

Lucie Hašková

{ Z JEDNÁNÍ ZO }

ZASTUPITELSTVO JEDNALO 21. ZÁŘÍ

I. ZASTUPITELSTVO OBCE SCHVALUJE:

1. Rozpočtovou změnu č. 3/2009.

2. Výkup pozemků:

- A. parc. č. 351/91, ostatní plocha, ostatní komunikace, o výměře 182 m², vedeném na LV č. 3216, katastrální území Hradištko pod Medníkem, obec Hradištko ve vlastnictví MUDr. Renáty Urbanové, bytem 120 00 Praha 2, Engelsovo nábřeží 34, v hodnotě 50 Kč à 1 m², celková cena ve výši 9 100 Kč. Uvedený pozemek se nachází v místní části Hradištko „Malá podkova“ a je na něm vedena místní komunikace. Důvodem výkupu tohoto pozemku je záměr, aby pozemek, na kterém vede tato místní komunikace, se stal vlastnictvím obce k dalšímu možnému rozšiřování infrastruktury obce.
- B. parc. č. 405/32, orná půda o výměře 266 m² a pozemek parc. č. 405/39 o výměře 22 m², vedených na LV č. 70, katastrální území Hradištko pod Medníkem, obec Hradištko, ve vlastnictví paní Jany Pospíšilové, bytem 252 09 Hradištko 144, v hodnotě 50 Kč à 1 m², celková cena ve výši 14 400 Kč. Uvedené pozemky se nacházejí v místní lokalitě Hradištko u místní komunikace směrem k chatové osadě Sekanka. Důvodem výkupu těchto pozemků je rozšíření stávající místní komunikace vzhledem k nové zástavbě rodinných domů v této části obce.
- C. parc. č. 405/41, orná půda o výměře 18 m², vedeném na LV č. 1468, katastrální území Hradištko pod Medníkem, obec Hradištko, ve vlastnictví pana Václava Vříňáka, bytem 252 09 Hradištko 4 v hodnotě 50 Kč à 1 m², celková cena ve výši 900 Kč. Uvedený pozemek se nachází v místní lokalitě Hradištko u místní komunikace směrem k chatové osadě Sekanka. Důvodem výkupu je rozšíření stávající místní komunikace vzhledem k nové zástavbě rodinných domů v této části obce.
- D. parc. č. 405/56 orná půda o výměře 675 m², vedeném na LV č. 1851, katastrální území Hradištko pod Medníkem, obec Hradištko, ve vlastnictví Ing. Antonína Branného, bytem 252 09 Hradištko 133, pana Jaromíra Branného, bytem 252 09 Hradištko 121 a paní Jarmily Šindlerové, bytem 252 09 Hradištko 112, v hodnotě 50 Kč à 1 m², celková cena ve výši 33 750 Kč. Uvedený pozemek se nachází v místní lokalitě Hradištko u místní komunikace směrem k chatové osadě Sekanka. Důvodem výkupu je rozšíření stávající komunikace vzhledem k nové zástavbě rodinných domů v této části obce.
- E. parc. č. 405/58 orná půda o výměře 169 m², parc. č. 405/60 orná půda o výměře 106 m², parc. č. 405/62 orná půda o výměře 105 m², parc. č. 405/64 orná půda o výměře 106 m², parc. č. 405/66 orná půda o výměře 111 m² a parc. č. 405/68 orná půda o výměře 112 m², vedených na LV č. 2010, katastrální území Hradištko pod Medníkem, obec Hradištko, ve vlastnictví paní Marie Stibůrkové, bytem 252 09 Hradištko 150, v hodnotě 50 Kč à 1 m², celková cena ve výši 35 450 Kč. Uvedené pozemky se nacházejí v místní lokalitě Hradištko, u místní komunikace směrem k chatové osadě Sekanka. Důvodem výkupu je rozšíření stávající komunikace vzhledem k nové zástavbě rodinných domů v této části obce.
- F. parc. č. 405/70 orná půda o výměře 115 m², parc. č. 405/72 orná půda o výměře 122 m², parc. č. 405/75 orná půda o výměře 249 m² vedených na LV č. 3194, katastrální území Hradištko pod Medníkem, obec Hradištko ve vlastnictví paní Marty Koubové, bytem 252 09 Hradištko 168, v hodnotě 50 Kč à 1 m², celková cena ve výši 24 300 Kč a část pozemku parc. č. 405/74 vedeném na LV č. 3194 ve vlastnictví paní Marty Koubové, bytem 252 09 Hradištko 168, která bude oddělena GP v šíři 5 m od osy komunikace v hodnotě 50 Kč à 1 m². Uvedené pozemky se nacházejí v místní lokalitě Hradištko u místní komunikace směrem k chatové osadě Sekanka. Důvodem tohoto výkupu je rozšíření stávající komunikace vzhledem k nové zástavbě rodinných domů v této části obce.
- G. parc. č. 132/1 PK, ostatní plocha, ostatní komunikace o výměře 1 048 m², vedeném na LV č. 1509, katastrální území Hradištko pod Medníkem, obec Hradištko, ve vlastnictví pana Karla Richtera, bytem 252 09 Hradištko, Brumšov 264 a paní Zdeny Dvořákové, bytem 252 06 Davle, K Pivovaru 47, v hodnotě 50 Kč à 1 m², celková cena ve výši 52 400 Kč. Uvedený pozemek se nachází v místní lokalitě Rajchardov. Důvodem tohoto výkupu je skutečnost, že na tomto pozemku je vedena místní komunikace a část vodovodního řadu.
- H. parc. č. 575/1, ostatní plocha o výměře 615 m², vedeném na LV č. 1614, katastrální území Hradištko pod Medníkem, obec Hradištko, ve vlastnictví pana Václava Nováka, bytem 100 00 Praha 10, Borovská 4 v hodnotě 50 Kč à 1 m², celková cena ve výši 30 750 Kč. Uvedený pozemek se nachází v místní lokalitě Pikovice a je využíván jako místní komunikace. Důvodem výkupu tohoto pozemku je záměr umístění kanalizačního a vodovodního řadu.

3. Směnu pozemku s doplatkem části pozemku parc. č. 389/24, trvalý travní porost o výměře 156 m² vedeném na LV č. 10001, katastrální území Hradištko pod Medníkem, obec Hradištko, za části pozemku parc. č. 29, manipulační plocha, ostatní plocha o výměře 17 m² a části pozemku parc. č. 4/3, ostatní plocha o výměře 14 m² vedených na LV č. 1765, katastrální území Hradištko pod Medníkem, obec Hradištko, ve vlastnictví Ing. Petra Koltoka, bytem Hradištko, Rajchardov 70. Za zbývající část pozemku parc. č. 389/24, bude uhrazen poplatek ve výši 1 000 Kč/m².

Dokončení na straně 15

SVĚT TEENAGERŮ A SENIORŮ

Předcházející čísla Zpravodaje pravidelně informovala o tom, co se děje v hradištské škole a školce. Co ale dělají ti, kteří na konci páté třídy opustili místní školu a zamířili dál od domova? Zaměřili jsme se na

generaci náctiletých a snažili jsme se zjistit, co dělají, čím se baví a jaký mají pohled na svět. A zároveň jsme se pokusili jejich pohled konfrontovat s tím, jak se na stejné věci dívají jejich prarodiče.

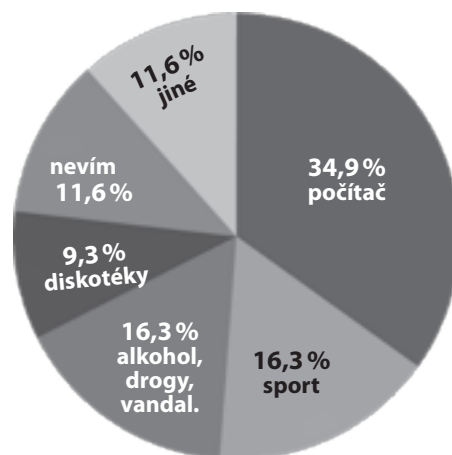
S žáky druhého stupně a studenty středních a vysokých škol jako bychom najednou ztratili kontakt. Možná někteří z nich chodí na hasiče, na fotbal nebo na jiný sport do tělocvičny, ale jinak svůj volný čas na Hradištku příliš netráví. V tomto věku jim rodná obec začíná být těsná, nemají kam jít do kina, na koncert ani do posilovny. Nekoupí si tu oblečení, sportovní potřeby ani elektroniku. Nejraději by bydleli v Praze,

kde je všechno na dosah a rádi by se vzdali i ranního vstávání a dojíždění. Možná si v duchu plánují, že až dostudují, přestěhují se do Prahy. Uvažují právě takhle? Nebo jsou hrdí, že jsou z venkova a na svůj původ nedají dopustit? Dokážou se zabavit i zde, kde je pro ně v porovnání s Prahou téměř nulová nabídka kulturního a společenského vyžití? Jak a kde tráví svůj volný čas? Vystačí si doma u počítače, jak se dnes s oblibou

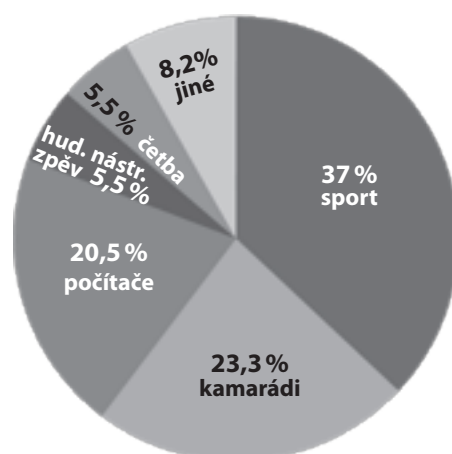
tráduje? Nebo se věnují atraktivním zálibám, o kterých starší generace ještě nikdy neslyšela? Jsou sebevědomější a průbojnější než generace jejich rodičů. Zachovali si však úctu ke starší a tradici? Jak spolu vychází mladší a starší generace, prarodiče se svými vnoučaty? Jak často se vídají a mají vůbec představu o tom, co dělají ve volném čase?

JAK TRÁVÍ VOLNÝ ČAS MLADŠÍ GENERACE V PŘEDSTAVÁCH SVÝCH PRARODIČŮ A VE SKUTEČNOSTI

Představy seniorů

Odpovědi náctiletých

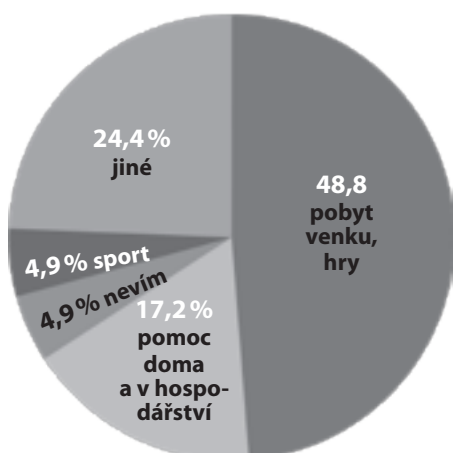
37 % dotázaných náctiletých ve volném čase sportuje

ANKETA PRO DVĚ GENERACE

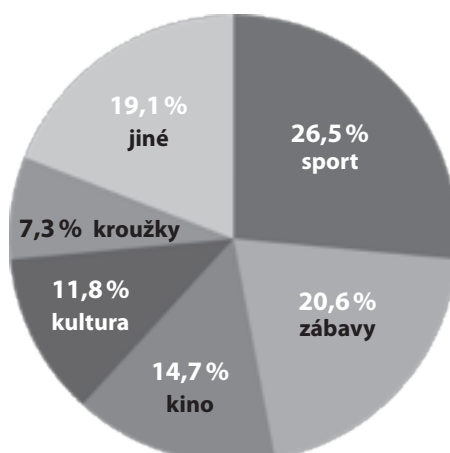
Uspořádali jsme anketu, která nám na mnohé naše otázky pomohla nalézt odpovědi. Přes 70 respondentů z obou věkových skupin nám vyplnilo dotazníky, výsledky jsou mnohde překvapivé.

JAK TRÁVILA VOLNÝ ČAS V MLÁDÍ DNEŠNÍ GENERACE SENIORŮ V PŘEDSTAVÁCH SVÝCH VNOUČAT A VE SKUTEČNOSTI

Představy náctiletých

Odpovědi seniorů

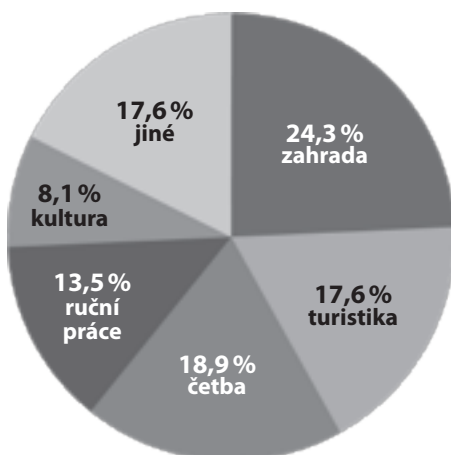
Z průzkumu vyplývá, že sezení u počítače nevěnuje dnešní mladá generace víc času než sportování či přátelům, jak si mnozí představují. Představy seniorů o tom, že dnešní mladí kouří, pijí, fetují a ničí, co se dá, se podle odpovědí dospívajících nepotvrzují. Otázkou však zůstává, co si představit pod odpovědí, trávím čas s kamarády, kterou uvedlo 23 % dotázaných.

20,5 % dotázaných náctiletých tráví svůj volný čas u počítače

AKTIVITY SENIORŮ V JEJICH VOLNÉM ČASE

Senioři

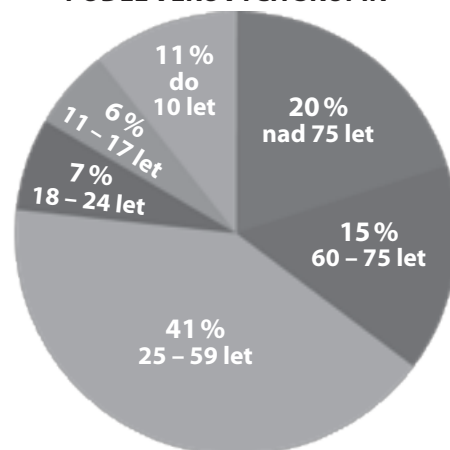
Aktivity seniorů se s přibývajícím věkem soustředí na prostředí domova, jako je práce na zahradě, ruční práce a kutilství. Tyto činnosti nevyjmenoval ani jeden teenager. Veškerý sport se omezil na procházky a turistiku, jiné sporty byly uváděny ojediněle (plavání, kolo).

S přibývajícím věkem se mění i místo, kde se lidé scházejí s přáteli. Mladí se scházejí na určitém místě v obci (76,2 %, nejčastěji na fotbalovém hřišti, před zámkem, u pumpy, na zastávce u rybníka), méně často doma (14,3 %). Starší generace naopak upřednostňuje setkání s přáteli v domácím prostředí (59,4 %) nebo v prostředí restaurace či klubovny místních spolků (25 %), nejméně pak venku, např. při procházce (12,5 %).

K naplnění volného času využívá místních spolků 34,6 % dotázaných seniorů a 42,9 % mladistvých. 46,2 % dotázaných seniorů by uvítalo na Hradištku klub důchodců, 53,5 % náctiletých postrádá na Hradištku kroužek nebo zázemí pro svůj oblíbený sport (např. skatepark, plavání, kanoistiku, jízdu na koni, karate).

Trendy v soužití mladší a starší generace v jedné domácnosti se příliš nemění. 23 % dotázaných seniorů uvedlo, že kdysi žilo se svými prarodiči ve společné domácnosti, dnes žije se svými dětmi a vnoučaty 34,6 % dotázaných. A 23 % dotázaných mladistvých uvedlo, že sdílí společnou domácnost se svými prarodiči.

SLOŽENÍ OBYVATEL OBCE PODLE VĚKOVÝCH SKUPIN

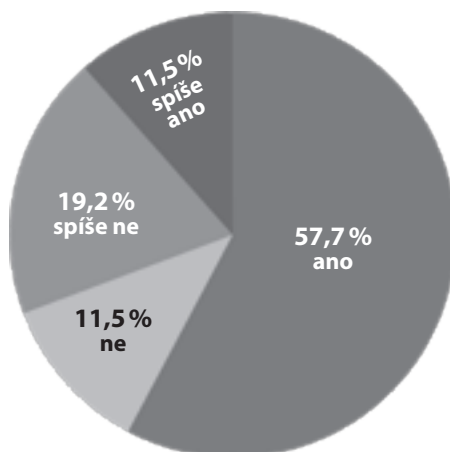
Ačkoli by se mohlo zdát, že generace dospívajících je náročnější na kulturní a společenské vyžití nebo nabídku obchodů, projevil se u ní jistý patriotismus a na Hradištku by v budoucnu chtělo žít celých 78 % dotázaných. Obě generace hodnotí klady obce téměř shodně, nejvíce si cení krásné přírody, klidu, dobrých lidí a blízkosti Prahy.

Text: Lucie Hašková

Foto: Jovan Kubiček

SPOKOJENOST S ŽIVOTEM NA HRADIŠTKU

Senioři

Náctiletí

34,6 % dotázaných seniorů je členem spolku

TO ZA NÁS NEBYLO

Skupina důchodců se pohoršuje nad chováním mladé generace. Vadí jim vyzývavé oblečení, hlasité projevy, otřesná hudba či cokoli jiného, co oni sami nezažili. Nebo na to už dávno zapomněli. Kdysi i oni totiž bývali terčem obdobného pobouření. Každá generace teenagerů se snaží vymezit vůči té předchozí, vůči ostatním generacím i vůči sobě navzájem. Proto je každá něčím originální a neopakovatelná.

Vzájemné neporozumění mezi generacemi dnes ještě umocňuje rychlý vývoj vědy a techniky. Fenomémem doby se stal internet. Způsobil revoluci v komunikaci a vzdělávání, překlenul jakoukoli vzdálenost mezi lidmi. Místo dopisů se píšou e-maily, místo deníčků blogy, své známé už nepotkáváme na ulici, ale na facebooku. Moderní technika však překvapivě může podporovat i k výletům do přírody. Díky GPS navigaci se v nedávné době zrodil zcela nový koníček – geocaching. Byla by však chyba myslet si, že dnešní mladá generace sedí celé dny jen u počítače. Hodně času věnují i sportu, hře na hudební nástroje

nebo četbě knih.

A jak tráví volný čas hradištská mládež? Kvůli dojíždění do školy a pozdnímu návratu domů vyhledávají kroužky v místě své školy, proto nabídka volnočasových aktivit pro mládež na Hradištku není nijak pestrá. Nejvíce náctiletých navštěvuje hasičský kroužek a fotbal, od září je lákadlem především pro holky nové tancování a gymnastika v tělocvičně. Na nabídku zájmových aktivit si však místní mládež ve většině nestěžuje, k naplnění svého volného času nejvíce postrádají kino a bazén.

Text: Lucie Hašková

Když štěchovická laguna již dřímá, na OVČÍČKÁCH TO JEN HŘÍMÁ!

Zcela jistě krásný a romantický pohled do „Štěchovické laguny“ učaroval hradištské a štěchovické omladině, která v období babího léta, pravidelně o pátečních a sobotních večerech, poctívala obyvatele svou ušlechtilou a kultivovanou přítomností.

Všichni členové OS Ovčičky byli opravdu velmi poctěni, že jimi vybudované a udržované lavičky a stoly na vyhlídce mohou sloužit naší zlaté mládeži k bohuľibé činnosti, jako je kolektivní hulení vodní dýmky a dodávání si kuráže k vokálním výronům popíjením peprmintového likéru po litrech. Našlo se samozřejmě pár výjimek, lomení rukama a nařikání, že my blbci jsme tady ty lavičky dělali, byl ale vskutku ojedinělý názor, který zastávalo maximálně šest lidí z deseti.

Zde je nutno podotknout, že panuje přímá úměra – vypíté a do okolí pohozené lahve od zelené, krabičky od cigaret, po zemi se povalující pet-lahve a jiný nepořádek (koš je přece tak daleko, celé dva metry, tak se nebudu shazovat a uklízet po sobě) / čas a denní světlo (spíše noční tma) / přibývání výrazů

hovězího dobytka a mužských i ženských pohlavních orgánů (naštěstí pouze vokálně) / ječící hysterky, které ač rády, že jsou středem pozornosti rukou šátřalek, dávají všem v okruhu sta metrů nervy drásajícím ječením najevo, že jsou snad konečně cílem vysněného znásilnění. Na častá volání o pomoc už nikdo z místních ani nereagoval...

Rád bych tímto všem těm čtrnáctiletým pubescentům vzkázal, že jsme taky popíjeli dřív, než jsme dovršili osmnáctin, ale tak, aby nás

nikdo neviděl, natož pak abychom ještě někde dělali divadlo a obtěžovali lidi. Posledním naším přáním bylo, aby to na nás někdo donesl rodičům, to by zcela určitě následovala rychlá svižná akce... Takže mládeži, nebudete-li se chovat jako lidi, nebudete to mít příště na Ovčičkách jednoduché. Přijďme od výhružek k činům a opravdu se vám může stát, že vám budeme volat služební taxi s majákem k odvozu k rodičům, případně i někam dál, kde si vás rodiče vyzvednou

ráno... A ještě něco: vaše výmluvy „to my uklízet nebudeme, my tady včera nebyli, to oni“ je minimálně stejně směšná, jako „ne to my ne, to komunisti“ z filmu Slunce, seno, erotika.

Text a foto: Rudolf Zděnek, člen OS Ovčičky

PODLÉHÁNÍ TRENDŮM MŮŽE ZPŮSOBIT ŠPATNÉ STRAVOVACÍ NÁVYKY

O tom, co smí a nesmí jíst děti do jednoho roku, si toho maminky vyslechnou v poradně dost. Vědí však, jak by se měli stravovat jejich dospívající potomci? Mají představu, zda se ráno stihnou nasnídat, co si koupí ke svačině a kde obědvají? Jaká jsou rizika zdravého stravování v této věkové skupině?

Období dospívání je spojené s velmi rychlým růstem a rozvojem kostí a svalové hmoty. Proto je velká chuť k jídlu přirozeným jevem, zejména u kluků. Je třeba dbát na kvalitní snídani. Takže si radši přivstaňte, než abyste ji oželeli. Vhodnou snídaní tvoří celozrnné pečivo, jogurt a ovocný čaj nebo džus. Na svačinu zabalte chléb nebo celozrnné pečivo nejlépe se sýrem, jogurt a ovoce. Nejlepší variantou, kam zajít na oběd, je školní jídelna. Častá je nabídka z několika jídel, UHO a USO (univerzální hnědé/světlé omáčky) už dávno odzvonilo. Nedopusťte, aby se vaše děti stravovaly ve fastfoodech, přestože tam chodí většina jejich spolužáků. Odpolední svačinou může být chléb s pomazánkou, večer pak lehké jídlo, jako je těstovinový salát nebo ryba s bramborem. Nezapomeňte ani na pitný režim. Nepodporujte pití slazených nápojů, reklamy na Coca-colu jsou sice působivé, způsobují však akorát zdravotní problémy.

Dohlížejte stále na to, co vaše děti jedí. Jsou sice už ve věku, kdy se začínají osamostatňovat a nepotřebují vaši péči, ale za větami typu „já si něco vezmu“ se může skrývat sáček chipsů nebo ještě hůře „nic“, které nahrazuje jídlo dívkám toužících po postavách modelek.

Text a foto: Lucie Hašková

KDYŽ DĚLAJÍ NĚCO POŘÁDNÉHO...

Starší generace má o té mladší utkvělou představu, že celé dny jen vysedává u počítače. Abychom ukázali, že dokážou i něco jiného, oslovili jsme několik hradištských náctiletých, které svým zálibám zcela propadli.

JOSEF HUŠBAUER (19)

– fotbal

Fotbal hraje od šesti let a až do sedmnácti působil v dresu pražské Sparty. Fotbal mu přináší hlavně radost, ale aby se mu mohl věnovat vrcholově, potřeboval především štěstí, talent, kontakty a podporu rodičů. To vše se mu vyplnilo. V 18 letech přestoupil do Viktorie Žižkov a díky důvěře trenéra mohl okusit atmosféru prvoligového utkání. To se v jeho věku podaří jen hrstce hráčů. Nyní je na hostování v Příbrami, kde oslavil svůj premiérový gól v první lize. Nepřetržitě působí v mládežnických reprezentačních výběrech, za svůj úspěch považuje vítězství v turnaji v Irsku a účast na MS do dvaceti let. Sní o tom, že si ještě pár let zahraje v české lize a pak by rád zamířil do zahraničí, nejraději za teplem.

LENKA (18) a JIŘÍ (16) SOUČKOVI

– rychlostní kanoistika

V rodině Součkových z Pikovic se žije sportem. Jirka s Lenkou se nejprve začali věnovat fotbalu na Hradištku, pak je zaujala rychlostní kanoistika. „Inspirovaly mě tátovy medaile,“ vysvětluje Jirka důvod svého rozhodnutí. Oba sourozenci věnují kanoistice veškerý čas, na školu a kamarády jim mnoho času nezbyvá. Lenka se může pochlubit dvěma druhými místy v deblu na Mistrovství republiky, ale tím úspěšnějším je její bratr. Za šest let se Jirka vypracoval mezi českou dorosteneckou špičku. Jezdí singl i debl, tratě dlouhé 500 m, 1 km, 5 km a maraton (21 km). Čím víc závodů absolvuje, tím lepší má umístění v čes-

kém poháru (letos skončil třetí). Největším jeho úspěchem je 2. a 3. místo (debl na 1 km a 500 m) na letošním mezinárodním turnaji Olympijské naděje. Zda bude Jirka skutečnou olympijskou nadějí, se ukáže až v kvalifikaci na OH v Londýně v roce 2012.

PAVLÍNA MARVANOVÁ (18) – klavír, volejbal a mnoho dalšího

Studentka matematicko-fyzikálního Dopplerova gymnázia od dětství vystřídalala celou škálu zájmových kroužků. Čtrnáct let hraje na klavír u paní Mikotové, ke které chodila pět let i na sólový zpěv, ve škole navštěvovala muzikálový zpěv a zpívala ve sboru, sama se naučila na kytaru a na flétnu. Není však jen hudebně nadaná, spoustu času věnuje i sportu. Začínala na Hradištku s fotbalem, od dětství jezdila s rodiči na vodácké tábory, na lyže i běžky. Nejvíce si však oblíbila volejbal. Při něm ze sebe vydá nahromaděnou energii, při hře na klavír si zlepšuje náladu. Dvakrát ročně vystupuje na koncertech v Davli, čtyřručně doprovází několik hradištských dětí. Nervózní bývala jen do té doby, než poznala, jak velká může být tréma při pěveckých koncertech. Přemýšlí tom, že by v budoucnu na Hradištku učila děti hrát na klavír. S dětmi má mimochodem bohaté zkušenosti, už několik let jezdí na různé tábory jako instruktorka.

FILIP CHADIMA (15)

– dirtjump

Mnozí z nás jistě zaregistrovali, že se po Hradištku prohání skupina týpků na kolech, kteří nejprve skákali na hromadách hlíny v prostoru zámecké zahrady, teď se přesunuli směrem k myslivecké chatě. Co jsou vlastně zač a co všechno na svých kolech dokážou?

Z party asi 15 kluků se skokům na hlině neboli dirtjumpu nejvíce věnují čtyři z nich – David Pálavský, Filip Šimer, Filip Chadima a Jan Spilka. David Pálavský byl devátý v dirtjumpu na závodech ve Hvozdnici, Filip Šimer je mezi 16 nejlepšími českými závodníky ve sjezdu po lese. Filip Chadima se na své první závody chystá příští rok. „Když člověk

vylítne, je to taková nejistota. Při dopadu mám dobrý pocit, že se mi to povedlo. Když už ve vzduchu vidím, že to nezvládám, zahažuju kolo a letím na zem. Pak už jen čekám, co se stane,“ popisuje své pocity při skocích Filip Ch. Pády bývají – většinou zlomeniny, naražená žebra nebo vyražené zuby. S tím se ale musí počítat.

Text: Lucie Hašková;
foto: rodinné archivy

ČLOVĚKU JE TOLIK, NA KOLIK SE CÍTÍ

Pryč jsou doby, kdy se padesátníci oslovovali „velebný kmete“. Během dvacátého století se průměrná délka života prodloužila o neuvěřitelných 30 let, a to především díky pokroku v lékařství, vědě a výživě. Ještě v generaci našich prarodičů byli padesátníci považováni za staré. Naopak dnešní šedesátníci jsou stále v produktivním věku.

Hranice středního věku se posunuje, stejně jako hranice odchodu do důchodu. Ačkoli má mnoho lidí pocit, že se důchodu snad nikdy nedočká, je zde i spousta takových, kteří tento moment stále odkládají. Nechtějí se vzdát práce, která je naplňuje, a bojí se nečinnosti a osamění v důchodu. Dnešní šedesátníci se brání zařazení do kategorie starců, oblékají se jako jejich o deset let mladší kolegové, místo berlí se opírají o trackingové hole, zdolávají horské vrcholy a hlídají si hladinu cholesterolu. Přichází tak generace důchodců, která je zdravá, vzdělaná a aktivní.

co jim sluší, a i muži přišli na to, že zájem o módu nemusí být nutně jen výsadou opačného pohlaví.

To, jak mladě či staře člověk působí na své okolí, není však dáno jenom tím, jak vypadá, ale také jak se cítí. Pokud člověk po odchodu do penze nenajde jinou náplň života, cítí se osamělý a snadněji podléhá skepsi a depresi. Bylo zjištěno, že životní spokojenost je nejvyšší u těch, kteří se aktivně účastní společenského života. Je třeba se vyhnout negativním představám o stárnutí. Lidé, kteří jsou aktivní a tvůrčí, těší se na nové zážitky

Foto: Aleš Duša

Když se díváme na fotky dnešních padesátníků a šedesátníků, jak vypadali před dvaceti lety, málokdo z nich vypadá hůř než tenkrát. Tehdejší módní trendy, jako byla trvalá nebo vycpaná ramena jako zápasnice, atraktivnímu vzhledu příliš nepřály. Dnešní ženy vědí,

a nepřemýšlí o nemocech, se v porovnání s neaktivními seniory dožívají vyššího věku. Ten, kdo nepřestane cvičit mysl a paměť, si nevšímá, že roky přibývají.

Text: Lucie Hašková,

PĚT TIPŮ NA VÁNOČNÍ DÁRKY:

- 1 knihy **Trénink paměti** od S. Lairové, **Program aktivního stylu života pro seniory** od M. Štilce nebo knihu nového žánru humoru – „humoru rakváců“ **Je na důchodu něco veselého** od E. Fischera
- 2 lístky do divadla nebo do kina
- 3 poukázka na návštěvu solné jeskyně, bazénu, masáže nebo kosmetiky
- 4 vitamíny, např. na regeneraci kloubů (Bioaktivní Glukosamin), tablety s výtažkem ženšenu a ginkgo biloby na zlepšení paměti (Calibrium 50 Plus) nebo probiotický komplex pro lepší trávení (Senior Biotic)
- 5 let balónem

PĚT TIPŮ JAK ZPOMALIT STÁRNUTÍ:

1 TRÉNUJTE MYSL!

Prospějí vám změny, nové úkoly a povinnosti. Hrajte s vnučaty pexeso a skládejte puzzle. Nepište si seznam na nákup, ale snažte si ho zapamatovat.

2 ZAČNĚTE CVIČIT!

Nejhorší pro vaše tělo je nečinnost. Proto chodte na dlouhé procházky, jezděte na kole, protahujte se. A nevymlouvejte se, že když stojíte s ohnutými zády v záhonu, tak se přece taky hýbete.

3 CHOĎTE DO SPOLEČNOSTI!

Už několik let jste nebyli na hasičském plese? Tak tentokrát vyrazte. Mohlo by se vám totiž stát, že se se svými známými brzy budete scházet už jen na pohřbech.

4 VYRAZTE ZA KULTUROU!

Nenechte si ujít adventní koncerty na Hradištku nebo příští zájezd do divadla. Budete tak mít aspoň nové téma při konverzaci a nebudete muset mluvit jen o nemocech jako jindy.

5 NEVÍTE, JAK SE OBLÉKAT?

Neinspiřujte se u svých vrstevníků, ale u mladších ročníků. Nehleďte jenom na pohodlí, ale myslete i na šmrnc a eleganci. Máte pocit, že určitá móda se už pro vás nehodí? S výjimkou oblečení pro úplně mladé neexistuje žádné omezení věku, co se smí a nesmí nosit.

Foto: Pavel Pešek

PRAKTICKÉ INFORMACE

PEČOVATELSKÁ SLUŽBA ŠTĚCHOVICE

Středisko ve Štěchovicích bylo založeno v roce 2004 a velmi brzy došlo k prudkému nárůstu zájmu o pečovatelské služby, které v současné době poskytuje 75 klientům. Tyto služby zajišťuje v obcích Hradištko, Brunšov, Pikovice, Štěchovice, Masečín, Slapy a Třebenice. Na Hradištku, Brunšově a v Pikovicích využívá osobní asistence 6 klientů, pečovatelské služby využívá 18 klientů.

Vedoucí střediska: Katarína Nožinová

kontakt: charita.stechovice@volny.cz,
telefon: 606 552 051

PŘEHLED SLUŽEB:

Pečovatelská služba – rozvoz obědů

Asistenční služba – osobní asistence pečovatelské u klienta i několik hodin denně; pomoc s běžným chodem domácnosti, při koupání, nákupu, úklidu, možnost dojet pro léky, dovězt

někam (cena požadované pomoci se pohybuje okolo 25 Kč/min., tedy 100 Kč/hod.)

Odlehčovací služba – smluvené na určitou dobu, např. když někdo jede do lázní a potřebuje dohlédnout na babičku

Sociálně-aktivizační služba – díky získání grantu je tato služba zatím neplacená, mohou ji využít klienti, kteří se cítí opuštěni, mají psychické problémy, pečovatelské si s nimi chodí popovídat.

CENÍK VYBRANÝCH ÚKONŮ PEČOVATELSKÉ SLUŽBY:

Dovoz jídla mezi obcemi	20 Kč/úkon
Běžný úklid a údržba domácnosti	25 Kč/15 min.
Běžné nákupy, pochůzky	25 Kč/15 min.
Pomoc při přípravě a podávání jídla	25 Kč/15 min.
Pomoc při úkonech osobní hygieny	25 Kč/15 min.
Praní a žehlení prádla	50 Kč/kg prádla
Dovážka léků	10 Kč/úkon
Pomoc při dávkování léků	25 Kč/úkon
Pedikúra	130 Kč/úkon
Dovezení k lékaři, na úřady a zpět	30 Kč/30 min + 10 Kč za každý ujetý km

MOŽNOSTI PŘÍSPĚVKU NA PEČOVATELSKOU SLUŽBU A DOMOV DŮCHODCŮ

O příspěvek na pečovatelskou službu ŽÁDÁ osoba, která potřebuje pomoc jiné osoby; písemně na pověřeném obecním úřadu podle místa trvalého bydliště žadatele. PŘEDKLÁDÁ občanský průkaz žadatele, doporučení ošetřujícího lékaře, doklady příjmových a majetkových poměrů (rozhodnutí o přiznání důchodu).

ZVLÁŠTNÍ PODMÍNKY :

- ❖ potřebnou péči nemohou poskytovat rodinní příslušníci
- ❖ poskytuje se za částečnou či úplnou úhradu (pouze úkony, kterými jsou zabezpečovány nezbytné životní potřeby, se poskytují bezplatně). Přihlíží se k věku, zdravotnímu stavu, příjmu a celkovým majetkovým poměrům občana a jeho rodinných příslušníků. Sociálně potřebným osobám se poskytuje zdarma.

O příspěvek na umístění do domova důchodců a penzionu pro důchodce ŽÁDÁ osoba, která potřebuje umístění, písemně

zřizovateli konkrétního zařízení. PŘEDKLÁDÁ občanský průkaz žadatele, doporučení ošetřujícího lékaře, doklad o příjmu (rozhodnutí o přiznání důchodu).

Formy péče: služby ubytovací, stravovací, zdravotní a sociálně ošetrovatelská péče.

Příspěvek při péči o blízkou nebo jinou osobu je dávka náležející osobě, která pečuje osobně, celodenně a řádně o blízkou či jinou osobu, která je převážně nebo úplně bezmocná nebo která je starší 80 let a je částečně bezmocná. Pečující osoba ŽÁDÁ písemně na pověřeném obecním úřadu podle místa trvalého bydliště žadatele, PŘEDKLÁDÁ občanský průkaz, doklad o bezmocnosti opečovávané osoby, doklad o příjmu pečujícího, doklad o tom, že se jedná o blízkou osobu. Výše dávky je odvozena od počtu osob, o které je pečováno:

1 osoba: 1,6násobek částky na osobní potřeby (v současné době 3 712 Kč)

2 a více osob: 2,75násobek částky na osobní potřeby (v současné době 6 380 Kč)

Text: Lucie Hašková;
foto: Jovan Kubiček

DŮM S PEČOVATELSKOU SLUŽBOU VE ŠTĚCHOVICÍCH

DPS je určeno pouze pro soběstačné klienty nad 65 let, kteří mají trvalé bydliště na Praze-západ, přednostně Štěchovice a spádové obce (Hradištko, Pikovice, Brunšov, Slapy atd). Nachází se zde 14 jednolůžkových bytů a jeden dvoulůžkový, z toho jsou 4 byty upraveny pro vozíčkáře. Funguje zde pouze pečovatelská služba (obědy, úklid, dovoz léků, pochůzky např. na poštu, praní a žehlení), nikoli však asistenční služba. Pokud nastane chvíle, kdy nájemníci přestanou být soběstační, musí se o ně postarat rodina nebo musí odejít do jiného zařízení. V domě je přítomen lékař. Žádost o přidělení bytu je k dostání na Úřadu městysu Štěchovice a komu bude vyhoveno, posuzuje sociální komise. Nyní je v pořadníku 13 zájemců.

CENÍK SLUŽEB:

Donáška oběda	7 Kč
Nákup, pochůzka	10 Kč
Úklid domácnosti	60 Kč/hod.
Praní a žehlení prádla	40 Kč/kg
Žehlení prádla	20 Kč
Pedikúra	60 Kč
Celková koupel, umytí vlasů v SOH	zdarma

VÁNOČNÍ ROZHOVOR S POSELSTVÍM

Pro KATARÍNU NOŽINOVOU (50) je pomoc druhému samozřejmostí.

Povídali jsme si o cizích babičkách ve vlastní domácnosti,
sociálním citění, nulové komunikaci mezi lidmi a džínách
z Tuzexu, které ji přivedly až na Brunšov...

Pro každého z nás má den 24 hodin. Za tu dobu stihneme vykonat řadu věcí, ale většinou máme pocit, že jsme nestihli tolik, kolik by bylo potřeba. Katarína Nožinová je žena několika zaměstnání a desítek aktivit, koníčků a zálib. Člověk má až pocit, že ani nemůže chodit spát, když toho za den tolik stihne. O publicitu nestála, my jsme ale o rozhovor s ní stáli natolik, že nakonec svolila. S kým povolanějším bychom si měli povídat k tématu o seniorech, než s vedoucí pečovatelské služby.

➤ **Jak jste se vlastně dostala k charitativní činnosti a práci u pečovatelské služby?**

Jsem věřící člověk. Vždycky jsem měla určité samaritánské tendence, ještě než jsem tuto práci začala dělat. Brala jsem si přechodně k sobě domů staré babičky, které se o sebe nemohly postarat. Ve štěchovické farnosti jsem se poznala s panem Žákem, ředitelem farní charity ze Starého Knína, kde už ošetrovatelská a pečovatelská služba fungovala. Ten přišel s nápadem, že by se tato služba mohla rozšířit dál. Získali dotaci na dalších devět středisek a začaly se dělat po okolí průzkumy, jestli by byl o tyto služby zájem. Od roku 2004 sem začaly dojíždět pečovatelky z Knína a starat se o první klienty. Všichni tomu fandili. Pan Žák hledal lidi, kteří mají pro tuto práci předpoklady, mají určité morální hodnoty, lidi věřící, a tak mě oslovil s nabídkou dělat tuto práci. Od roku 2006 končily některé státní sociální služby a obce měly ze zákona povinnost postarat se o své občany, takže jsme začaly poskytovat služby v DPS-Štěchovice a vzniklo středisko Davle po zaniklé státní sociální službě.

➤ **Říkáte „lidi věřící“. Souvisí nutně sociální citění s vírou?**

Nemusí, ale s věřícími pečovatelkami se mi spolupracuje líp. Jsme naladěné na stejnou vlnu. Pečovatelka musí mít sociální citění, vztah ke starým lidem, nesmí pociťovat odpor. Věřící lidé mají trochu jiné hodnoty než materiální. Já mám také materiální, ale nebazíruju na něm. Pro mě jsou důležitější vztahy než to, jestli budu jezdit v mercedesu, a nezištná pomoc druhému je pro mě úplně samozřejmá. Práce pečovatelky je tak mizerně placená, že když nemáte někoho,

kdo vás finančně podporuje, tak se neužíváte. Za šest let se tu vystřídala řada pečovatelek a postupně se to vykristalizovalo tak, že teď už mi tu zůstaly jenom ty, které chtějí opravdu pracovat a pomáhat, takové, které to neberou jen jako zaměstnání.

➤ **Jak vaši klienti prožívají zlomový okamžik, kdy si musí připustit, že už nejsou soběstační?**

Všímám si, že lidé, ke kterým začneme chodit, jakoby objíznou. Bydlí třeba se svojí rodinou, ale příliš spolu nekomunikují. A najednou přijde někdo cizí a oni mu svěří svoje nejskrytější bolesti a touhy, vypovídají se.

➤ **Dřív bydlelo víc generací v jedné domácnosti. Mění se dnes trend ve společném soužití?**

Nemění. Dnes je běžné, že nahoře bydlí mladí a dole babička, ale oni vůbec nevědí, že tam

a přišlo mi to normální. Dnes když babička něco řekne, hned je oheň na střeše. „Ona je stará, ona je hloupá, my jsme nejchytřejší.“

➤ **Vnímají tu změnu i dotyční staří lidé? Pociťují, že oni kdysi měli ke starým lidem větší úctu, než mají mladí dnes k nim?**

Vnímají a vyrovnávají se s tím špatně. Nejhorší pro ně je, když k nim přijdu poprvé a řeknu, vždyť vás je plný dům, slyším tady děti. A oni odpoví: „Ano, ale už čtyři dny jsem je neviděl.“ Jsou vzácné případy, kdy se děti vzorně starají o své rodiče. Ale jsou i případy, že děti parazitují na jejich důchodech, vyskytuje se i domácí násilí, kterého se dopouštějí děti na svých nemooucích rodičích. S tím vším jsem se už setkala.

➤ **Jak moc je důležité, aby staří lidé udržovali kontakt se svými vrstevníky?**

Určité skupinky našich klientů se pravidelně navštěvují. Ve Štěchovicích je skupina kamarádek nad 80 let a pravidelně se vidají, popovídají si, dají si káfičko. Myslím si, že je to pro ně důležité.

➤ **Myslíte si, že by obec měla více vyvíjet aktivity pro seniory?**

Obce částečně vyvíjejí aktivitu, na Hradištku se koná setkání jubilantů, ve Štěchovicích zase vánoční besídka pro seniory, a když o to někteří projeví zájem a jsou nemooucí, tak je tam i dovezeme. Ale většinou se jim nikam nechce. Nejtěžší je přesvědčit je, aby někam šli. Nejdřív se tomu strašně brání, a nakonec se jim tam líbí.

➤ **Ív byl přirozeným místem pravidelného setkávání kostel a nebylo třeba pořádát jiné akce...**

Ve farnosti to tak funguje pořád. Lidé tam po mši ještě chvíli zůstávají a povídají si.

➤ **Je na aktivních seniorech vidět, že stárnou pomaleji?**

To se dá těžko posoudit. Nezáleží to ani na životosprávě ani na ničem jiném, protože všechno je nevyzpytatelné. Žije tu paní, které je 98 let a je aktivní, ale i paní, které je 63 let a leží. Neznám člověka, který se celý život udržoval, žil zdravě a dožil se vysokého věku.

➤ **Nechybí v obci například zdravotní cvičení?**

Máme firmy, které nám nabízejí různé zdravotní pomůcky, v domě s pečovatelskou službou ve Štěchovicích byla možnost cvičení, ale není o to zájem. V rámci aktivizačních služeb

ta babička je. Znáám případ, kdy paní odvezli do nemocnice se zlomenou nohou a její manžel to psychicky nezvládl a oběsil se. Mladé vůbec nenapadlo, že by se něco takového mohlo stát. Bylo jim jen divné, proč si nevzal dva dny housky.

➤ **Mění se tedy i úloha starého člověka v rodině?**

Velice výrazně. Bydlí v jednom domě, ale žijí vedle sebe jako cizí lidé. Mám pocit, že od doby revoluce najednou máme svobodu, ale každý jsme si tu Svobodu vyložili jinak. Každý máme svůj krunýř, do kterého se uzavřeme a nechceme nic řešit. Vyrůstala jsem s babičkou i prababičkou

nabízíme různé výtvarné činnosti, ale ani o to není zájem. Lidé v DPS spolu moc nekomunikují. Každý za sebou zavře dveře...

» Takže problém v komunikaci není jenom mezi generacemi...

Problém komunikace je všeobecný.

Pracujete ještě ve školní družině v Davli. Co vám tato práce přináší?

Obě zaměstnání jsou strašně rozdílná. Pracuji s dětmi z prvního stupně a s nimi se dobiju. Pan ředitel Žák mi už několikrát nabízel, ať si nechám jenom jedno zaměstnání, platově výhodné, ale já nechci. Kdybych dělala jenom se seniory, tak během dvou let vyhořím. Já do té práce dávám všechno a nemám se kde dobít. Ve škole dělám, co mě baví, svoje koníčky, mám ráda výtvarné činnosti, korálky, maluju a to mi dodá energii.

» Jak svou práci zvládají pečovatelky bez takového druhu kompenzace?

Jak které. Některé jsou u nás už šest let a každá z nich si prošla určitou krizí, kdy měla tendenci odejít a psychicky se sesypala. Klienti jsou různí, pečovatelka se může snažit sebevíc a stejně to není dobře. Jsou klienti, kterým vadí úplně všechno a pečovatelka se s tím trápí den co den. Já bych mohla udělat jen to, že bych vyměnila pečovatelku. Ale ten klient nechce. To je neřešitelná situace. Na jednu stranu chápu ty staré lidi, že jsou osamocení, že je rodina nenavštěvuje, ale s tím my nemůžeme nic dělat. A pak mi přijde líto pečovatelky, která se snaží, ale klient přesto není ani trochu vděčný.

Přes víru. Můj budoucí manžel opravoval u nás v kostele varhany. Nebyla to láska na první pohled, ale já jsem byla odjakživa taková ambiciózní, tak jsem od něj jako od Pražáka chtěla koupit džiny v Tuzexu. A on mi je opravdu koupil a přivezl. Když jsme se pak vzali, sháněli

Tak jako se ze zákona rodiče musí starat o své děti, tak se i děti musí starat o své rodiče. Ale ta druhá strana se vůbec nedodrží. Když se nestaráte o své děti, budou vám odebrány. Když se nestaráte o své rodiče, nikdo vám nic neudělá. Proto bych chtěla všem dětem říct, aby se zajímali o své staré blízké. Pečujte, zajímejte se o ně, i když jsou staří a nemocní, protože až tady vaši rodiče nebudou, už jim nebudete moci říct, že jste je měli rádi. Využijte každou chvíli, nikdy nevíte, kdy už bude pozdě. Až nebudete moci nic udělat, budete si to třeba vyčítat. I vy jednou budete staří, bohužel – všechny nás to čeká. A dopadnete úplně stejně a budete nad tím přemýšlet, proč se to takhle stalo. A až budete staří a nemocní, děti vás nebudou navštěvovat, tak si třeba uvědomíte, že to samé jste dělali vy svým rodičům.

Děkuji za rozhovor.

Text: Lucie Hašková;
foto: Jovan Kubíček

Já mám také materiálně, ale nebazíruru na něm. Pro mě jsou důležitější vztahy než to, jestli budu jezdit v mercedesu, a nezištná pomoc druhému je pro mě úplně samozřejmá.

» A tím se dostáváme k druhé straně problému v komunikaci rodičů se svými již dospělými dětmi. Pokud se staří lidé chovají tímto způsobem i ke svým dětem, je to nejspíš příčina toho, že je ony nechťejí navštěvovat.

Bohužel ano. U problémových klientů máme informace, že rodinné vztahy nejsou dobré. Musím však říct, že 99 % klientů se chová k pečovatelkám hezky a jsou za tu službu vděční, i když je placená. Jsou rádi, že tam někdo přijde a že nemusí opustit svůj domov a odcházet do domova důchodců. Naše služba je pozitivně kvitována.

» V poslední době se charita stává módní záležitostí. Každá účastnice soutěže krásy hrdě prohlašuje, že by se chtěla věnovat charitě. Nepřipadá vám to povrchní?

Můžu to nechat bez komentáře? Naše charita spravuje azylový dům v Mokrovratech a k získání financí nám pomáhají různé nadace, např. uspořádali koncert, prodej výrobků a aukční prodej, který zaštiťovala Ivana Žádníková, a finanční výtěžek šel na dovybavení azylového domu. Taková akce má smysl, jinak k tomu ale bývám spíš skeptická.

» Pocházíte ze Slovenska. Jak jste se dostala na Brunšov?

jsme bydlení. Jedni známí měli rekreační vilu na Brunšově, ale nikdy v ní nebydleli. Stavěli ji těsně před válkou a ještě než ji dostavěli, přišlo vystěhování. A po válce jim tam nastěhovali nájemníky. Dům jsme od nich koupili v roce 1978, ale mohli jsme obývat jen jednu místnost a společný záchod s ostatními. Rozhodli jsme se dům zrekonstruovat a museli jsme nájemníky někam dočasně vystěhovat. Naštěstí jsme našli podporu na stavebním úřadě v Podskalské, kde nám poradili, abychom během přestavby změnili projekt a uvedli, že plánujeme rodinu. A protože jsme pro ně byli mladí a perspektivní, tak to vyšlo.

» Na Slovensku je 100% účast v kostele. Ne- překvapilo vás, že tady tolik lidí do kostela nechodí?

To byl pro mě šok. A další šok byl ten, že jsem byla zvyklá na krásný čistý barokní kostel, prostě nádhera. A sem jsem přišla do tmavé betonové štěchovické secese. Jediná mše byla v neděli v půl sedmé ráno a chodily na ni jen tři babičky z Masečina. Teď už mám na to jiný pohled a situace ve farnosti se také změnila. Vyrostlo tam určité společenství lidí.

» Měla byste pro naše čtenáře nějaké vánoční poselství, čím potěšit staré lidi?

Katarína Nožinová pochází z jihozápadního Slovenska od Topolčan. Vystudovala Střední průmyslovou školu potravinářskou v Nitře. V sedmácti letech se seznámila se svým budoucím manželem, se kterým vychovala tři děti, dvě dcery a syna. Celá rodina je velice hudebně založená, všichni působili v kapele Laudato sii. Katarína stála u zrodu pečovatelské služby ve Štěchovicích i v Davli a je vedoucí obou středisek. Zároveň pracuje ve školní družině v Davli, kde může uplatnit širokou škálu svých koníčků. Velice činná je ve štěchovické farnosti, kde působí i jako kostelnice. A aby toho nebylo málo, začala dálkově studovat Vysokou školu sociálně-správní. Od roku 1978 žije trvale na Brunšově.

TAJUPLNÝ MEDNÍK

Čechy mají svůj Říp – my máme náš Medník. Nevím, proč se naše obec donedávna nazývala Hradištko pod Medníkem, když tento vrch dosahující výšky kolem 400 m není vidět ani z návsi naší obce. Spíše by se takto měly jmenovat Pikovice, které leží přímo pod severním svahem Medníku na břehu Sázavy. Tato řeka obtéká Medník i jeho menší hřbet tzv. Malý Medník a spěchá kolem Pikovic ke svému soutoku s Vltavou. Její levý břeh je od nich oddělen pozvolna stoupající Posázavskou neboli Raisovou stezkou, z níž lze pozorovat Posázavský Pacifik houkající na kamenitém náspu na druhé straně řeky. Za okrajem hradištských luk zvaných Rovina, kde kvétala zeměžluč, spadá západní svah Medníku do hlubokého kaňonu. Na jeho konci směrem k pikovickému Průhonu se kdysi ve smrči skrývala studánka, po její křišťálové hladině se klouzaly vodoměrky.

Všeobecně je známo, že se na Medníku vyskytuje rostlina, která se kromě v jižněji položených místech jiných zemí nalézá pouze v této středoevropské lokalitě nazvaná **kandík**. Český název je odvozen z latinského *dens canis*, tj. psí zub, protože jeho hlíza připomíná tesák většího psa. V druhé polovině března v listnatých křovinách západního svahu Velkého Medníku vyraší kandík dvěma temně olivovými listy se šedými skvrnkami, uprostřed nich vztyčí stonek, na němž rozkvetne jediný květek podobný fialové orchideji.

Mezi odborníky se vedou spory o tom, zda tento klenot, který tu našel své nejsevernější útočiště v Evropě, roste na Medníku od pradávna, nebo sem byl kdysi přesažen. Kandíku na počátku minulého století bývalo takové množství, že jeho květy prodávaly místní v Praze na tržišti. Málem došlo k jeho vyhubení. Obec Hradištko si kandík zvolilo do svého erbu. Bohužel neschopný heraldik, kterého tehdejší starostka přes varování kresbou pověřila, namaloval místo hlízy, podle níž květina dostala své jméno, obyčejnou kuchyňskou cibuli!

Na Medníku roste ještě mnoho dalších vzácných rostlin, které jsou tak jako kandík zákonem chráněny. V létě se mezi vysokými travinami kývaly dlouhé stonky bělozářek, na jejichž rozkladitých větévkách září bílé kvítky jako maličké lilie, pod keři vystřídaly odkvetlé podléšky a saskanky jarní hrachory, zavlhlostí půdy pokrývají kolonie okrouhlých sytě zelených lístků kopytníku těsně přitisklé k zemi, jejichž vínově zbarvené zvonky téměř není vidět. Najde se tu krásná hluchavka-pitulník, kostival i plicník lékařský, lilie zlatohlavá a mnoho jiných zajímavých rostlin. Při vchodu Posázavské stezky je možno spatřit drobné kapradiny, jako je sleziník, osladič a puchýrník. Zatímco na vlhkých místech se objeví žlutě a černě strakatý mlok, ve šterbinách skalek na východní straně Medníku se sluní zelené ještěrky mezi žlutě kvetoucími zákonem chráněnou řasami a oběma druhy rozchodníků – žlutě či bíle kvetoucími.

Úbočí Velkého i Malého Medníku jsou porostlá rozličným stromovým bránicím další erozi. Převažuje tu habr, lípy, buk, jedle a v pozdější době vysazované smrky, v jejich korunách se prohánějí veverka. V nižším parteru se občas vyskytuje

suchomilný skalník a jeřáb-muk. Na straně obrácené k východu nacházíme keře dvoudomého tis, jeden z nich je obzvláště veliký a silný. U břehu řeky Sázavy bujně rostou olše. Oblast Medníku a jeho okolí byla vyhlášena před koncem 2. světové války za Národní přírodní památku a mnoho rostlin bylo pak postaveno pod ochranu zvláštního zákona.

V blízkosti vody tu poletují střízlci a konipasi, mezi stromy a houštinami poletuje dlask a brhlík vybavený zobáčkem tenounkým jak špendlík, sýkora koňadra, pestrý hýl, podařilo se zablédnout i výra. Nad vrcholem obou Medníků krouží jestřáb pátrající po kořisti. Mezi unikátily chráněné oblasti patří motýl martináček bukový, jehož rozpětí křídel činí 6 – 7 cm.

jihozápadní část Medníku, zakázala sem přístup lidem, kteří tu měli své chaty, obehnila prostor hraniční páskou a postavila k ní ozbrojené strážce. Několikrát v noční době jela obcí směrem k Medníku nákladní auta, na nichž se v cisternách míchala tekutá cementová směs. Jeden z řidičů se v hospodě ptal na správnou cestu a nemluvil česky. Lidé se obávali, že je na Medníku ukládán odpad použitého uranu, který může hrozit únikem radioaktivity. Místní národní výbor svolal veřejnou schůzi rozhořčených občanů, na niž se sice dostavili pozvaní důstojníci, ale přítomnost armády nijak nevysvětlili. V Praze došlo 17. listopadu k „sametové revoluci“. Je velmi zajímavé, že hned po ní zmizelo vojsko z obsazeného prostoru na Medníku, vše bylo až na několik zátarasů uklizeno, zůstaly jen hluboké otvory v zemi, připomínající geologické vrty. Nad hlínou zahrnutou čelní stěnu kaňonu byly vysázeny mladé stromky.

V tomto údolíčku SS-mani popravovali vlastní vojáky za těžká provinění. Byl tu například zastřelen jeden z nich, který se nemohl dívat na týrání vězňů a aby se odsud dostal, prostřelil si chlebem pravé předloktí. Od skončení druhé světové války byl kaňon pronajat policii, které sloužil jako střelnice. Starousedlíci se domnívají, že za jižní čelní stěnou je zamaskován vchod do vybetonované jeskyně skrývající součástky Němci připravované zbraně V-2, jejíž konstrukci již Němci nestačili dokončit. Kdo ví? Náš Medník žárlivě střeží mnohá svá tajemství...

Tajemný kopec u meandru Sázavy na severu skrývá v jamách stopy po těžbě zlata. Zlato bylo však především rýžováno. Nasvědčují tomu kopečky vyrýžované zeminy, kterým se říkalo seipy.

Na podzim roku 1989 obsadila naše armáda

Zdroj:

NIKA, časopis č. 5-6, 1990

Průvodce naučnou stezkou – Medník, 1980

Soutok, časopis OÚ Davle, 1992.

Text: MUDr. Eva Stupková;

foto: Mgr. Jovan Kubiček

NAUČNÁ STEZKA MEDNÍK – ZNOVUZROZENÁ!

Když vystoupíte v Pikovicích z vlaku, určitě nepřehlédnete, že se tu cosi změnilo. Budova zastávky je sice stále stejně oprýskaná, ale kousek od ní stojí informační cedule, která vás pozve a zároveň navede na naučnou stezku Medník. Ta sice není mezi naučnými stezkami žádným nováčkem, naopak se pyšní titulem první naučné stezky v ČR, ale odted přiláká jistě více návštěvníků, než tomu bylo doposud. Je totiž nově zrekonstruovaná.

Její obnovy se ujalo Centrum ekologické výchovy Zvoneček z Vraného nad Vltavou ve spolupráci s Českým svazem ochránců přírody, za finanční podpory společnosti RWE Transgas Net a Středočeského kraje.

Slavnostní otevření stezky se konalo 27. října na vlakové zastávce Petrov u Prahy. Kromě místních občanů a žáků ZŠ Hradištko se zde sešli hlavně ti, díky nimž se podařilo stezku obnovit. Hlavní realizátor projektu Petr Janeček ze Zvonečku zhodnotil průběh obnovy stezky a především poděkoval těm, kteří projekt finančně podpořili, a všem, kteří se na obnově podíleli.

Po symbolickém přestřižení pásky a slavnostním přípitku se všichni vydali na první procházku po naučné stezce. Na čtrnácti nově nainstalovaných tabulích se návštěvník seznámí s lokalitou Medníku ze všech stran. Atraktivní tabule jsou tematicky zaměřené, dozvíme se jak o přírodních zajímavostech (bučiny, význam lesa a stromů, suťové lesy, zajímavosti z geologie), tak o historii oblasti (tramping, Posázavský pacifik, vodáctví, turistika).

Stezka vede od vlakové zastávky podél vody na trasu Posázavské stezky, poté se odkloní a následuje prudký výstup do sedla Medníku. Pod vrcholem Malého Medníku ušlé turisty jistě potěší nově vybudované odpočívadlo. Stezka dále vede kolem Velkého Medníku a okruh se uzavírá opět na Posázavské stezce. Její celková délka je přibližně 5 km a je schůdná jen pro pěší. Je vhodná jako kratší túra pro rodiny s dětmi nebo jako školní výlet za poznáním přírody a krajiny, děti jistě ocení interaktivní hru, na kterou naráží za 5. tabulí. Stezka bude i zajímavou zacházkou pro návštěvníky Posázavské stezky nebo bude další z alternativ, jak strávit čas v Pikovicích.

Až budete v neděli přemýšlet, co podniknete, neváhejte a vyrazte na naučnou stezku, určitě nebudete litovat. Medník je magické místo, kterému se konečně dostalo zasloužené pozornosti. Přejme mu však pouze návštěvníky slušné, kteří po sobě nezanechají stopy.

*Text: Lucie Hašková,
foto: Mgr. Jovan Kubiček*

DÝŇOBRANÍ 2009

Také letos, krátce před podzimními prázdninami, jsme se sešli na školní zahradě, abychom se společně a trochu „po svém“ vypořádali s importovanou tradicí dýňových hrátek. Děti, učitelé, absolventi, rodiče i příznivci školy se pustili do dlabání, zdobení, malování i ochutnávání dýní.

V rodičovské soutěži, na kterou se každoročně soustředí největší pozornost, bylo přihlášeno 59 soutěžních výtvorů! Uvažme přitom, že školu navštěvuje 60 žáků (a z toho několik sourozeneckých dvojic). Dospěli si rok od roku dávají větší práci s domácí přípravou, někteří přišli vybaveni profesionálním náčiním, ale největší úspěch letos slavil nápad. První místo si odnesla „živá dýně“ – Kačenka Marvanová ze 3. třídy, která přišla doslova oblečená do obří vydlané dýně.

Pro děti byla připravena soutěž ve zdobení menších dýní, výtvarná dílna pro nejmenší s omalovánkami a dýňovými vystřihovánkami. Pro všechny pak občerstvení s dobrotami nejen dýňovými. Došlo i na tradiční „dýňové zeli“, které bylo podáváno k opékaným buřtům.

Dýňobraní je pokaždé příležitostí, při které se sejdeme ve škole a kdy je čas i na neformální popovídání. Jsme rádi, že rodiče nacházejí cestu do školy i jindy, než na třídní schůzky a že se k nám absolventi vrací. Už teď Vás zveme a těšíme se spolu s Vámi na další ročník. Více informací o dění ve škole a také spoustu fotografií nejen z této akce najdete na našich internetových stránkách www.zshradiшко.cz.

Text a foto: Hana Hradilová

CO JE TO BÍLÝ DALMATIN?

Do soboty 21. 11. to z nás věděl opravdu málokdo. V půl šesté večer však vystupovalo z autobusu 34 malých a tři velké – moudřejších. Bílý dalmatin je totiž nový dětský muzikál divadla Kalich a s velkou radostí píšu – opravdu vydařený. Nebudu se dlouho rozepisovat – jako hlava konvoje jsem vyslechla hodnocení jen několika předních trojic našich dětí. Zaslechla jsem – „...to bylo nejlepší divadlo, jaký jsem kdy viděla... a já byla vykulená, jak ty holčičky, velký jako my, krásně zpívaly a tancovaly... a pani učitelko – já jsem se tam zamiloval! ...a nejlepší byl ten motýl – ne – ten koník – ba ne, ta beruška... a mně se nejvíc líbilo, jak tam lítala ta čarodějnice – a jak to udělali, že vopravdu lítala ve vzduchu?“ No prostě zážitků moc. Představení moderní, veselé i poučné, víc než polovina herců dětských, dobrá muzika i chytré texty, dobrý konec – nechybělo nic. Autorka Miriam Landa se snažila vytvořit obraz dnešní doby, který děti znají z běžného života, a to se jí zdařilo. Děti představení přijaly bezvýhradně. Já lituji jen toho, že Kalich Bílého dalmatina dává jen o víkend. Jinak bychom jeli všichni a umožnili bychom tím sedět bezmála dvě hodiny jako přimražení úplně všem našim dětem. Pro rodiče i prarodiče je to moc dobrý tip na dárek nebo námět na rodinný výlet, na kterém se určitě nebudou nudit ani dospělí. *Text: Jana Chadimová*

LISTUJEME KNIHOU

„KRAJEM SOUTOKU VLTAVY SE SÁZAVOU“

Dlouhé zimní večery jsou jako stvořené pro četbu knížek, na které přes léto nezbývá čas. A tak zalistujte knihou *Krajem soutoku Vltavy se Sázavou*. Nechte se unášet proti proudu času do doby, kdy Vltavu křižovaly parníky plné výletníků z Prahy. Nastrojené milostpaní v doprovodu galantních pánů vyrážely do Svatojánských proudů, kde z šifu vedeného zkušeným plavcem obdivovaly krásy přilehlých skal, výskaly pod sprchou vltavských peřejí a tajily dech při vyprávění šířařů o nešťastné dívce Mařence, která ukončila svůj život skokem ze skály.

V minulém čísle Zpravodaje jsme vás informovali, že vychází nová knížka o našem kraji. Protože podobných publikací je jako šafránu, nebude na škodu, zmíníme-li se o knize Vojtěcha Pavelčíka ještě jednou. V médiích se rozšířila informace, že kniha zachycuje krajinu, která zmizela v důsledku výstavby přehrad. Takových publikací vyšlo v nedávné době několik, a tak by tato byla jen další z řady. Vojtěch Pavelčík však sestavil knihu zcela ojedinělou, která má daleko širší záběr. Taktéž sice připomíná krajinu zmizelou, ale ne v důsledku tak dramatických zásahů jako je napuštění přehradního jezera. Vystačí si s pouhým „zubem času“.

Křest knihy – zleva autor V. Pavelčík, kmotr K. Čáslavský, starosta Davle J. Prokůpek

Na 260 fotografiích je zachyceno přes 80 městeček, obcí a osad od Strnad, přes Slapy až po Krhanice. Autorem fotografií je davelský fotograf Josef Dvořák, který snímky pořídil v letech 1915 – 1965, přičemž převažují záběry z 20. a 30. let minulého století. Každá fotka je doplněna stručným popisem zobrazeného místa a jeho historií. Kniha nás tak přenesla do doby, kdy se kraj dočkal díky přílivu letních hostů velkého rozkvětu. Je až s podivem, kolik restaurací, hostinců a sezónních kiosků bylo v našem okolí provozováno. V každé obci bylo takových podniků několik a často stály i v těsné blízkosti, ale nacházely se i v malých osadách nebo na samotách, kam z dnešního pohledu snad ani nemohl nikdo zabloudit. S hostinci byl spojen i bohatý kulturní život v obcích, ve společenských sálech

se konaly zábavy a plesy, svá vystoupení zde pořádaly ochotnické spolky.

Z vyprávění o osudech obcí, domů a jejich majitelů nejvíce zaujme osud „Vltavěnky“. Helena Fediová žila od mládí až do své smrti v osadě Královská mezi Ždání a Měřínem. Pocházela sice z Prahy, ale po jedné návštěvě

kraje kolem Vltavy byla natolik uchválena krásou zdejší přírody, že se rozhodla natrvalo se zde usadit. Sama si postavila srub a na osadě provozovala přívoz. Od dětství měla zdravotní problémy, ale po pravidelných koupelích ve studené řece zjistila, že všechny neduhy zmizely. Každý den po celý rok se koupala ve Vltavě a účastnila se mnoha otužileckých akcí. Neodradily ji ani třicetistupňové mrazy, ani zamrzlá řeka, do níž si neváhala sekýrou vysekat díru. Lidé se vydávali na procházku zmrzlou krajinou, jen aby mohli spatřit Vltavěnku, jak se bosá v plavkách vrhá do ledové vody. Osud Heleny Fediové je námětem románu Blanky Kubešové s názvem „Vltavěnka“, která v novém roce přibude do fondu naší knihovny.

Knihu *Krajem soutoku Vltavy se Sázavou* si můžete zakoupit v běžné síti knihkupectví nebo na Obecním úřadě Hradištko. Kniha může být i vhodným vánočním dárkem pro vaše blízké a bezpochyby zaujme i toho, koho historie našeho kraje dosud vůbec nezajímala.

PĚT OTÁZEK pro autora knihy VOJTĚCHA PAVELČÍKA

Co cítíte při pohledu na staré fotografie? Přepadá vás nostalgie po starých časech? Co z té doby vám v dnešní době schází?

Pro současníka je těžké si tu dobu představit jen z fotografií, když ji vlastně nezažil ani zdaleka. My tu dobu dnes vnímáme jen z černobílých fotografií a filmů. Já si třeba nedovedu představit, jak to vypadalo v barvě. Je nesporné, že mnoho současníků si dobu před 2. světovou válkou dost idealizuje. Mnohé věci nebyly takové, jak dnes vypadají, i tehdy řešili problémy a překvapivě někdy dost podobné těm dnešním. A co mi dnes z té doby schází? Především spolkový duch.

Objevili se po vydání knihy nějací pamětníci, kteří by vám pomohli zodpovědět nějaké nevyřešené otázky?

Určitě ano. Není to tak, že by mi každou chvilku někdo telefonoval, ale třeba některé obrázky, které jsem uveřejnil za účelem identifikace na webových stránkách knihy (www.dvorak-davle.cz) se podařilo identifikovat. Další se snad ještě rozluští podaří...

Myslíte, že se vydáním knihy třeba zvýší turistický zájem o tento kraj?

Nemyslím si, že by existence knížky měla nějaký zásadní vliv na zájem lidí o tento kraj. Ten, kdo to zde nezná, tak o knihu nezavádí. Spíše doufám, že knížka podnítl zájem těch, kteří to zde znají, ale moc se nestarají o to, co se děje za plotem jejich chaty nebo domku. Celkovému zvýšení zájmu o region by určitě více pomohla větší aktivita vedení jednotlivých obcí a jejich spolupráce na propagaci regionu. Je velice smutné, když se mi dostane do rukou každoročně vydávaný katalog zajímavých turistických cílů produkovaný Klubem českých turistů a o našem regionu tam nenajdete ani písmenko. Stejně tak pokulhává třeba propagace na různých veletrzích cestovního ruchu.

Mohla by být vaše kniha jakýmsi průvodcem pro srovnání, jak krajina vypadala kdysi a dnes? Dá se dostat na místa, odkud byly pořízeny jednotlivé snímky?

Jako takový malý srovnávací průvodce by knížka jistě posloužit mohla. Myslím, že pokud někoho zajímá srovnání se současností, není nic snadnějšího, než si knížku vzít a o víkendu si udělat výlet. Některé záběry v knize uvedené je možné pořídit i dnes, u jiných budete stát v křoví, ve vodě nebo třeba u někoho v obýváku.

Nezačal jste už přemýšlet o další knize, která by shrnula další část vaší sbírky? Mají se čtenáři ještě na co těšit?

Fotografii je samozřejmě spousta a časem by určitě byl materiál i na další díl knížky s fotkami J. Dvořáka. Nepodařilo se mi prosadit realizaci knížky ve větším rozsahu, měl jsem připraveno ještě 120 snímků i s popisky. Zajímavé by byly i snímky po roce 1945, kterých bude mezi lidmi určitě více než těch starších. Těmi jsem se ale zatím ještě nezabýval. A lidé se o té době nechtějí moc bavit, mnozí nejsou na 50. léta zrovna hrdí. *Text: Lucie Hašková; foto: MF*

Beseda s Vojtěchem Pavelčíkem proběhne koncem ledna 2010 v naší knihovně. Všichni jste srdečně zváni! Datum bude upřesněno na webových stránkách Hradištko a na vývěskách.

Regionální literatura ve fondu naší knihovny:

V. Pavelčík – **KRAJEM SOUTOKU VLTAVY SE SÁZAVOU** | **PAMĚTNÍ KNIHA** spojených obcí **HRADIŠTKA, BRUNŠOVA a PIKOVIC** – CD | J. Doleček – **STŘEDOČESKÝ KRAJ** | M. Hubert – **LODĚ A PLAVBA NA STŘEDNÍ VLTAVĚ** | Kuthan, Stecker – **VLTAVA V PROUDU ČASU** | R. Nebřenský – **VLTAVA** | **800 LET VÝROČÍ ŠTĚCHOVIC**

KNIHOVNA HRADIŠTKO

v y h l a š u j e

LITERÁRNÍ A VÝTVARNOU SOUTĚŽ u příležitosti 700. výročí obce Hradištko

Téma na literární zpracování:

- Hradištko – můj domov aneb Proč žiju rád(a) na Hradištku
- Hradištské pověsti – fiktivní příběh spojený s určitým místem na Hradištku
- Co vyprávěla dlažební kostka – příběh, který se skutečně na Hradištku odehrál

Výtvarné zpracování:

- Přírodní scenérie nebo architektonické památky Hradištko

Své práce posílejte

do 31. března 2010

na e-mailovou adresu
knihovna@hradistko.cz

nebo písemně na adresu
KNIHOVNA HRADIŠTKO,
Zámek 2, 252 09 Hradištko.

**Vítěze odměníme
knižními publikacemi
a věcnými cenami. Vítězné
práce budou otištěny
v hradištském Zpravodaji,
ostatní práce budou
k nahlédnutí v hradištské
knihovně,
kde proběhne jejich
veřejné předčítání.**

Návštěva DEVADESÁTILETÉ PANÍ VĚNCESLAVY LOCHOVÉ

V úterý dne 29. 9. 2009 na pozvání navštívily členky Sboru pro občanské záležitosti 90letou paní Lochovou (maminku Marie Glasnákové), která se dne 27. 9. 2009 dožila tohoto krásného věku. Maminka, babička, prababička nás po malém odpočinku přivítala, popovídala si s námi i s humorným slovem, ba i básničku nám milým slovem řekla, kterou si pamatovala ještě ze školy. Za SPOZ jsme naši hradištské oslavenkyni předaly malé dárky, kytici a písemné blahopřání.

Text: Jaroslava Volešáková,
Foto: Vladimír Glasnák

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Sobotní odpoledne 7. listopadu od 14 hodin patřilo na obecním úřadě v Hradištku našim malým nově narozeným „občánkům“.

Na pozvání členek Sboru pro občanské záležitosti, se ze 16 v obecní kronice zapsaných dětí (8 holčiček a 8 chlapčků) dostavilo se svými rodiči a příbuznými 12 dětí. Členky SPOZ společně s dětmi a učitelkami z místní mateřské školy a členkou obecního zastupitelstva paní PeaDr. Jarmilou Jarůškovou připravily slavnostní přivítání malých „občánků“. Ke slavnostní spokojenosti přibyla i kytička a dáreček, který byl vyroben v dílně manželů Čermákových. Naše „vítací kolébka“ byla plně využita všemi zúčastněnými fotografy. Všichni odcházeli spokojeni.

Text: za SPOZ Jaroslava Volešáková a spol.,
foto: J. Kubiček

DĚTI NAROZENÉ V ROCE 2009

Evelína Budilová	Johana Zahradková
Evelína Janoušková	Jan Haba
Kristýna Linhartová	Tadeáš Kraus
Nikita Lorencová	Jan Lang
Hana Nepimachová	Daniel Urban
Sofie Ulmanová	Filip Dobeš

MYSLIVEC BEZ PSA JE POLOVIČNÍ MYSLIVEC

V mých mysliveckých začátcích jsem slýchal tuto větu často, pousmál se a myslel si své. Po pár letech jsem si i já štěně pořídil a začal zjišťovat, jaká hluboká pravda je obsažena v té krátké větě. Dnes si myslivost bez čtyřnohého pomocníka nedovedu představit.

Pro výkon práva myslivosti stanovuje příslušný zákon pro každého uživatele honitby potřebný počet lovecky upotřebitelných psů, a to jak pro práci na poli, tak i pro práci v lese a pod zemí. V současné době chovají členové MS Medník sedm ohařů – tři německé, dva maďarské, a po jednom výmarském a malém münsterlandském. Tito ohaři absolvovali základní lovecké zkoušky, tzv. „Podzimní zkoušky - PZ“. PZ kvalifikují psy pro práci v poli, při zkouškách musí mimo jiné prokázat, že zvěř dokážou čichem najít, ohaři „vystavit“, postřelenou zvěř dohledat a svému

vůdci přinést. Pro práci v lese máme k dispozici velmi šikovného border teriéra, který výborně absolvoval snad všechny zkoušky, které s teriérem absolvovat jdou. Ve výcviku máme druhého mladého. Doufám, že příští rok už bude předvádět své schopnosti v praxi. Pro práci v lese musí pes umět zvěř vysledit a postřelenou pak „dosledovat“. K práci pod zemí se může využívat i výše zmíněný border teriér, máme však k dispozici typického představitele norníků – výborného drsnosrstého jezevčíka. Úkolem norníka při práci pod zemí je vyhnat lišku z nory.

K myslivecké kynologii smí být používána pouze čistokrevná plemena psů s průkazem původu, která byla pro danou práci speciálně vyšlechtěna. Pes musí projít speciálním výcvikem a složit potřebnou zkoušku lovecké upotřebitelnosti pro jeho následnou předpokládanou činnost v honitbě. V myslivosti využíváme následující plemena – standardy: teriéři; jezevčíci; honiči a barváři; ohaři; slídiči, retrieveri a vodní psi.

Při příležitosti 700. výročí Hradištka v příštím roce se bude v myslivecké chatě konat povídání nejen o kynologii, zbraních, zoologii, přírodě, ale prostě o myslivosti jako takové, připravíme pro vás zajímavý program – ukázky z výcviku loveckých psů a doufám, že se mi podaří domluvit ukázky sokolnictví a mysliveckého troubení. Připravíme souťaž pro děti i rodiče. Kdo budete chtít, cestu za myslivostí si najdete.

*Text a foto: R. Zděnek,
předseda MS Medník*

Tanec a gymnastika v tělocvičně

Už několik let v TJ přemýšlíme, jak dostat ke sportu a cvičení náctileté, které nebaví fotbal nebo jiné míčové hry a na aerobik s dospělákama se ještě necítí. Když za mnou v srpnu přišly Martina s Luckou, že mají chuť trénovat gymnastiku a tanec, byla to pro mě skvělá zpráva. S propagací nám pomohla

místní škola a školka a pak už jsme jen netrpělivě čekali, jestli na první hodinu vůbec někdo přijde. A dorazilo skoro 30 dětí od 5 do 16 let. Dnes už holkám dvě hodiny nestačí, rozdělily cvičení na dvě věkové kategorie a pokroky začínají být zřetelné. Teď už každý zvládá kotrmelce a stoj-

ky, základy pohybů pro street dance a tance pro nejmenší a díky nákupu nové trampolíny a matrace budeme brzy svědky prvních přemetů a salt. Věřím, že současné nadšení a elán vydrží všem i do budoucna.

Ladislav Vondrášek

Nová trampolína s matrací je určena především pro mládež, je třeba respektovat její nosnost a nepoužívat ji na blbnutí. Děkuje!

DERBY ZAVRŠILO ÚSPĚŠNÝ VÍKEND Štěchovice : Hradištka 0 : 1 (0 : 0)

Po sobotní posvícenské zábavě, která se protáhla do ranních hodin, jsme vyrazili na dlouho očekávané derby, které odehrál náš A tým v neděli 15. 11. ve Štěchovicích. Všichni jsme věřili, že Štěchováci porazíme, přestože byli na čele tabulky 1. A třídy. Atmosféra zápasu předčila očekávání, když se přišlo podívat přes 600 diváků a rozhodně jsme nebyli v menšině. Žlutomodře oblečení fanoušci Hradištka hnali naše hráče dopředu, ti si vytvořili tlak a 10 minut před koncem jsme si mohli pořádně zakřičet, když si obránce Štěchovic vstřelil luxusního „vlastence“. Pak už jsme si vítězství pohlídali a závěrečné ovace na stadionu nebraly konce. Na oslavu vítězství na nás pak čekaly fantastické bifteky v restauraci „U Petra“ a začala tak vlastně druhá posvícenská, okořeněná slastným pocitem vítězů.

Text a foto: Ladislav Vondrášek

SOUTĚŽ! SOUTĚŽ! SOUTĚŽ! SOUTĚŽ!

Česká republika eviduje sedm národních plemen psů.

Z toho pouze dvě jsou plemena lovecká. Která to jsou?

Odpovědi zasílejte na
msmednik@seznam.cz do

31. ledna 2010

Nezapomeňte připsat své tel. číslo pro rychlejší předání výhry.

MYSLIVOSTI ZDAR!

ZASTUPITELSTVO JEDNALO 21. ZÁŘÍ

Dokončení ze strany 1

4. Záměr zřízení práva odpovídající věcnému břemenu na pozemcích:

A. parc. č. 79/21, parc. č. 389/1, parc. č. 508/1, parc. č. 881/6 ve vlastnictví obce, vedených na LV č. 10001, katastrální území Hradištko pod Medníkem, obec Hradištko, za účelem přepojení staré podzemní sítě z roku 1979 na novou úložnou síť včetně vnitřních rozvodů. Přepojení staré nadzemní sítě bude provedeno využitím rezerv ponechaných v rámci stavby telefonní sítě z roku 2003 a veškeré investiční náklady bude hradit společnost Telefónica O2 Czech Republic a.s. V souladu s ust. § 50a a § 151n) až 151 p) zák. č. 40/164 Sb., občanský zákoník, byla společností Telefónica O2 předložena Smlouva o uzavření budoucí smlouvy o zřízení věcného břemene na pozemky ve vlastnictví obce dotčené stavbou. Právo odpovídající věcnému břemenu se zřizuje za úplaty. Za předpokladu celkového maximálního rozsahu věcného břemene bude předpokládána jednorázová finanční náhrada činit 61 běžných metrů až 60 Kč/bm, celková částka ve výši 3 660 Kč.

B. parc. č. ZE 547/1, parc. č. KN 540/8 a parc. č. KN 542/2 ve vlastnictví obce, vedených na LV č. 10001, katastrální území Hradištko pod Medníkem, obec Hradištko, za účelem zajištění, strpění umístění, zřízení a provozování zařízení distribuční soustavy. V souladu s ust. § 50a a § 151n) až 151p) zák. č. 140/1964 Sb., občanský zákoník, v platném znění a na základě ustanovení § 25 odst. 5 zákona č. 458/2000 Sb., byla společností ČEZ Distribuce, a.s. předložena Smlouva o uzavření budoucí smlouvy o zřízení věcného břemene. Právo odpovídající věcnému břemenu se zřizuje za úplaty. Za předpokladu celkového maximálního rozsahu věcného břemene bude předpokládána jednorázová finanční náhrada činit 100 běžných metrů až 60 Kč/bm, celková částka ve výši 6 000 Kč.

5. **Přijetí dotace** ve výši 20 000 Kč z programu Podpora knihoven zřizovaných obcemi z rozpočtu Středočeského kraje pro rok 2009.

6. **Podání žádosti** o dotaci na ozelenění obce ze Strukturálních fondů EU, Operačního programu Životního prostředí, oblast Podpora regenerace urbanizované krajiny.

7. **Podání žádosti o dotaci** na Modernizaci a rozšíření Mateřské školy z ROP Střední Čechy.

8. Dodatek č. 1:

A. ke Zřizovací listině příspěvkové organizace Mateřská škola Hradištko, okres Praha – západ ze dne 24. 10. 2002.

B. ke Zřizovací listině příspěvkové organizace Základní škola Hradištko, okres Praha – západ ze dne 24. 10. 2009.

9. **Zadání zpracování podkladových materiálů** provýběrové řízení na správce veřejného osvětlení obce Hradištko.

II. ZASTUPITELSTVO OBCE BERE NA VĚDOMÍ:

1. **Zápis** z dílčího přezkoumání hospodaření obce Hradištko za rok 2009 ze dne 14. 9. 2009

2. **Informaci** starosty obce Antonína Mertý o kontrole zápisu a přijatého usnesení č. 3/2009 a přijatého usnesení z veřejného jednání zastupitelstva obce Hradištko ze dne 22. 6. 2009.

KONTEJNERY NA SMĚSNÝ ODPAD

Odpady jsou stálým problémem velkého množství obcí a měst, každý se snaží je řešit, jak nejlépe umí, ale bojuvat s těžkou věřitelnou sobeckostí a slušně řečeno nepořádností některých lidí je hrozně těžké.

Rozmístění kontejnerů na směsný odpad mělo u nás řešit problémy hlavně chatových osad, kam se nedostanou popeláři se svým vozem. Přestože jsme zprovoznili sběrný dvůr s takovou otevírací dobou, aby si mohl každý vybrat, kdy přijde a uloží svůj odpad tam, stala se kontejnerová stanoviště zdrojem obrovského nepořádku, skladištěm bioodpadu, stavebních sutí, pneumatik, nepotřebného nábytku a dalších věcí, které doma překáží, a tak je potřeba se jich zbavit nejlépe někde, kde nikdo nebude chtít nějaké třídění či dokonce vysvětlování. Zastupitelstvo chce s tímto bojovat a stále více dochází k přesvědčení, že směsné kontejnery neplní svou původní funkci a je potřeba, aby z obce zmizely. Bude to proces postupný a doufáme, že na konci bude čistší obec. V současné době byly zatím vytipovány

tři lokality, odkud budou kontejnery odstraněny a odpad bude zabezpečen svozem popelnic. Na Budákově budou 3-4 menší sběrná místa, kam si umístí lidé z této lokality své popelnice. Pro průjezd popelářských vozů bude nutné odstranit předzahrádky na příjezdových komunikacích. Dalšími místy, která jsou stálým zdrojem nepořádku a problémů a z nichž budou kontejnery během zimních měsíců odstraněny, jsou odbočka ke Střelnici a Podkova. Všechna místa budou upravena tak, aby nelákala k vytváření černých skládek. Plánujeme také pořízení kamerového systému ke sledování vytipovaných lokalit v obci a rozmístění dalších kontejnerů na tříděný odpad, aby měl každý možnost vyhodit bez obtíží především plasty a sklo tam, kam patří.

Text: Ing. Ladislav Vondrášek

ZELEŇ VNĚ POZEMKŮ MUSÍ BÝT ODSTRANĚNA

Již v minulosti jsme ve Zpravodaji zmiňovali problém s vysazováním zeleně, budováním zpevněných ploch či jiných záborů před oplocením v plochách, které jsou součástí komunikace.

Nejvíce rozšířeným nešvarem je vysazování živých plotů vně pozemku. Nejenom, že jsou využívány cizí pozemky, ale především se značně zužuje průjezdnost komunikací. V současnosti probíhá mapování všech záborů veřejného prostranství a nejvíce problematických úseků komunikací. Cílem je zajištění co možná největšího počtu komunikací přístupných pro svozové vozy komunálního odpadu tak, aby majitelé jednotlivých nemovitostí mohli používat vlastní nádoby na komunální odpad.

Vyzýváme tímto vlastníky všech nemovitostí, kteří mají upraveny „předzahrádky“ na cizím pozemku (bez uzavřené nájemní smlouvy nebo žádosti o zábor), aby tyto, v době co možná nejkratší, odstranili.

STAVEBNÍ KOMISE

PODĚKOVÁNÍ

Chataři ze Severky II východ tímto děkují panu Válovi a panu Drahošovi za dovoz šterku na přístupovou komunikaci a tím jim umožnili opravu. Tato komunikace slouží k přístupu služeb – lékař, odpadní vody, hasiči, obsluha ČEZ a jiné.

Václav Matějčík

VÝSTAVA BETLÉMU

od 28. 11. – 19. 12. 2009

ve štěchovickém kostele

VŽDY V SOBOTU OD 15 DO 19 HODIN

A V NEDĚLI OD 15 DO 18 HODIN

NABÍZÍME K DLOUHODOBÉMU PRONÁJMU

nový nízkoenergetický dům společnosti Haas Fertigbau
o velikosti 5 + kk s obytnou plochou 120 m², na pozemku
o rozloze 500 m² v obci Hradištko lokalita u Pervidla.

Dům má vytápění ústřední elektrické a krbová kamna,
2 x koupelna, 2 x WC.

Informace na tel. 602 768 596.

PROMÍTÁNÍ

FILMOVÝCH ZÁBĚRŮ Z HRADIŠTKA

V rámci oslav 700. výročí jsme měli nápad uspořádat
promítání „Filmové záběry z Hradištká“. Bohužel jsme
si téměř jisti, že neexistují žádné filmy ani domácí
videa. Pokud máte jiný názor, kontaktujte nás přes OÚ
Hradištko nebo volejte na č. 777 826 315.

TRADIČNÍ HASIČSKÝ PLES

30. ledna 2010 od 20 hodin

v tělocvičně na Hradištku
hraje a zpívá kapela PT styl

HRADIŠTKO

„včera a dnes“

VÝSTAVA FOTOGRAFIÍ

KONCEM LEDNA

v prostorách OÚ Hradištko

Hradištko 700 let

nástěnný kalendář na rok 2010

s malbami Miroslava Maška

od ledna v prodeji na OÚ Hradištko

MÍČOVÉ HRY

PRO DĚTI 6 – 10 LET

Základy míčových sportů

**VOLEJBAL, BASKETBAL,
VYBÍJENÁ**

PŘIJĎTE DO HRADIŠTSKÉ

TĚLOCVIČNY

KAŽDÉ ÚTERÝ 16.30 – 18.00 HOD

MIRČA KUČEROVÁ

Tríkrálová sbírka

proběhne od 3. do 11. ledna 2010

**Arcidiecézní charita Praha podpoří ze získaných
finančních prostředků tyto projekty:**

- Stavební úpravy v charitním domě pro seniory v Mukařově
- Provoz azylového domu sv. Terezie v Praze 8 Karlíně.
- Podpora chudých dětí v Bělorusku (Projekt je realizován ve spolupráci s běloruskými diecézními Charitami v Grodnu a Vitebsku)
- Stavba základní školy v Kitule – Uganda (Výstavba začala v květnu 2009 a plán dokončení je v únoru 2010. Kapacita školy je 400 studentů v 8 třídách. Ve škole bude také centrum osvěty i pro okolní komunitu. Zároveň se stane centrem pro děti, které se z různých důvodů formálního vzdělávání neúčastní.)